

Thư Mục Vụ của Hồng Y Collins về Tên Thánh của Chúa Giêsu

Vào đầu mỗi năm, ngày 3 tháng Giêng, Giáo Hội mừng lễ kính Danh Thánh Chúa Giê-su. Tại sao lại có lễ tôn vinh một tên gọi? Thưa, bởi vì các tên gọi thì quan trọng. Chúng quan trọng lắm, bởi vì chúng nói lên và đại diện cho người có tên gọi đó và làm cho người đó hiện diện.

Trên bình diện loài người thuần túy, tên gọi là quan trọng. Chúng ta gọi tên một người, và người đó trả lời. Khi tôi ký tên vào một thỏa ước, tôi phải tuân theo nội dung của nó. Khi tôi ký tên vào một ngân phiếu, tiền rời khỏi ngân khoản của tôi.

Tên gọi là tâm điểm của những trải nghiệm sâu sắc nhất của chúng ta. Khi chúng ta được rửa tội, chủ tế đọc, “(Tên gọi), Cha rửa anh/chị/em/con nhân danh Chúa Cha, và Chúa Con và Chúa Thánh Thần.” Khi một người nam và một người nữ được kết hợp trong Bí Tích Hôn Phối, họ lần lượt nói với nhau, “Anh/em (tên) nhận em/anh (tên) làm (vợ/chồng).” Khi một ứng viên sắp được truyền chức, thầy được gọi tên, và trả lời rằng, “thưa có mặt”, và sẵn sàng hiến dâng cuộc đời và lãnh nhận thiên chức.

Điều gì đúng trên bình diện loài người thì lại càng rõ ràng hơn trên bình diện thần linh. Thời điểm then chốt trong Kinh Thánh Cựu Ước là kinh nghiệm mà ông Mô-sê gặp gỡ Thiên Chúa ở bụi cây đang bốc cháy (sách Xuất hành, chương 3). Thiên Chúa mặc khải cho ông Mô-sê biết thánh danh của Ngài, là điều làm cho Ngài hiện diện. Thánh danh được tỏ bày cho Mô-sê đã được tôn kính rất mực. Thật vậy, điều thứ hai trong 10 điều răn dạy chúng ta chớ kêu tên Đức Chúa Trời vô cớ. Và trong Kinh Lạy Cha chúng ta cầu rằng, “Lạy Cha chúng con ở trên trời. Chúng con nguyện danh Cha cả sáng.” Khi chúng ta nói “xin cho tên của bạn được thánh thiện” thì quả thật chúng ta đang nói “xin cho bạn được thánh thiện.” Tên làm cho người nên hiện diện: hệ trọng thế đấy! Chúng ta nhận ra sự thật đó khi chúng ta bắt đầu cầu nguyện “Nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần.”

Những người Ki-tô hữu như chúng ta tôn thờ Giê-su là Đức Chúa, là Thiên Chúa ở cùng chúng ta. “Ki-tô” không phải là họ của Giê-su, mà là một tước hiệu, “đấng Ki-tô” - đấng Thiên Sai, đấng được xức dầu. Chúng ta xác quyết rằng Giê-su là đấng Ki-tô, là Đức Chúa, và chúng ta có cả một ngày lễ đặc biệt mừng Chúa Ki-tô Vua vào gần cuối năm. “Ki-tô” là một tước hiệu nói lên vương quyền của Chúa Giê-su.

Trên thế giới hôm nay, những người bị bách hại tàn khốc nhất là các Ki-tô hữu, và nhiều anh chị em Ki-tô hữu chúng ta đã và đang bị giết hại, hoặc bị giam cầm, bị lưu đày, trong khi nhà thờ và tu gia của họ bị phá hủy, chỉ bởi vì họ trung thành theo Chúa Giê-su, đấng Ki-tô, Đức Chúa của đời họ. Máu của các vị tử đạo là hạt giống của Giáo Hội. Vào năm 1927 linh mục Miguel Pro cao cả đã bị sát hại vì đức tin của ngài vào Chúa Giê-su. Có nhiều tấm ảnh ghi lại cảnh ngài can trường hô to “Vạn tuế Chúa Ki-tô Vua” trước những làn đạn từ đoàn hành quyết. Cha Pro là một tu sĩ dòng Tên, dòng có huy hiệu “IHS” là ba mẫu tự đầu của “Thánh Danh Chúa Giê-su” bằng tiếng Hy-lạp. Tuy nhiên, tất cả các Ki-tô hữu tạo thành một xã hội của Chúa Giê-su và chúng ta đoán hứa không những sẵn sàng chết cho Người, như Cha Pro – mà hơn thế nữa, còn sống cho Người bằng việc biểu lộ tình yêu của Người trong mọi việc chúng ta làm.

Nếu tước hiệu “Ki-tô” là thánh thiêng, và xứng đáng được sống và chết cho Danh Hiệu ấy, thì Thánh Danh Chúa Giê-su còn thánh thiêng và xứng đáng hơn nữa. Danh Thánh này bản chất có nghĩa là Thiên Chúa cứu và chuộc chúng ta khỏi xiềng xích tội lỗi. Từ những thời đại sơ khai, cho dù các môn đệ đã không ngần ngại sử dụng tước hiệu “Ki-tô” của Người một cách tự do, thì họ đã rất mực sùng kính Thánh Danh Người. Tôi khuyến khích anh chị em đọc thư Phi-líp-phê chương 2 câu 6-11, dựa trên một thi ca Ki-tô hữu ban sơ, nói về ngôi thứ hai của Chúa Ba Ngôi Chí Thánh đến sống giữa

chúng ta, chia sẻ đau khổ nhọc nhằn, đến nỗi chịu chết trên cây thập giá, và vì thế “Thiên Chúa đã siêu tôn Người, và tặng ban danh hiệu trỗi vượt trên muôn ngàn danh hiệu. Như vậy, khi vừa nghe danh thánh Giê-su, cả trên trời dưới đất và trong nơi âm phủ, muôn vật phải bái quỳ; và để tôn vinh Thiên Chúa Cha, mọi loài phải mở miệng tuyên xưng rằng: “Đức Giê-su Ki-tô là Chúa.”

Thánh Danh Giê-su biểu trưng cho Đấng Cứu Chuộc chúng ta, Chúa của đời sống chúng ta, và làm cho Người trở nên hiện diện. Khi chúng ta tôn vinh Danh của Ngài, chúng ta tôn vinh Ngài; khi chúng ta phỉ báng Danh của Ngài, chúng ta phỉ báng Ngài.

Sau đây là một vài ứng dụng thực tế cho những điều chúng ta vừa nói tới:

- 1) Chúng ta nên dùng tên của Người một cách tôn kính khi cầu nguyện. Tôi tha thiết kêu gọi mọi người không ngừng đọc câu kinh “cầu nguyện với Chúa Giê-su”: “Lạy Chúa Giê-su Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống, xin thương xót con là kẻ tội lỗi.”
- 2) Chúng ta nên có những biểu hiện cụ thể cho thấy rằng chúng ta nhìn nhận Thánh Danh của Người đại diện cho Người và làm cho Người nên hiện diện. Khi tôi còn bé, người lớn dạy phải cúi đầu khi nêu Thánh Danh Chúa Giê-su. Đó là một thói quen tốt, và phần nào giúp ta nhớ đến việc sùng kính phải có đối với Chúa của đời ta. Nếu chúng ta có thể đoán hứa sâu xa với việc sùng kính đó, thì chúng ta nguyện rằng chúng ta sẽ làm cho tình yêu của Chúa Giê-su trở nên hiện hữu trong thế giới đau khổ này qua các hành động của chúng ta một cách hữu hiệu hơn.
- 3) Chúng ta không chế diễu hay đối xử bất kính với người khác. Vậy chúng ta phải đối xử với Thánh Danh của đấng cứu độ chúng ta một cách tôn kính hơn thế nào nữa? Tên làm cho người được đặt nên hiện diện, và vì thế những môn đệ của Chúa Giê-su không dùng tên thánh thiêng đó để văng tục, và chúng ta không dùng tên đó với một thái độ rác rưởi hay tầm thường hay khiếm nhã. Chúng ta hãy yêu cầu bạn bè không cùng đức tin với chúng ta tôn trọng tên Chúa Giê-su, cũng như chúng ta đoán hứa không đối xử bất kính với những gì thánh thiêng đối với những người khác.

Để kết thúc, tôi xin trích một đoạn từ một thánh thi tuyệt vời dựa trên thư gởi cộng đoàn Phi-líp-phê chương 2 câu 6-11:

“Nghe đến Danh Thánh Giê-su, mọi đầu gối phải bái quỳ, mọi miệng lưỡi tuyên xưng Ngài là vua vinh hiển; vì để đẹp lòng Chúa Cha ta phải gọi Ngài là Chúa, Ngôi Lời toàn năng đã có từ muôn thuở.

Khiêm hạ cho một mùa, để nhận một tên gọi từ miệng lưỡi những tội nhân, vì họ mà Ngài đến; tín trung Ngài giữ tên không hề vết đến tận cùng, đem lại vinh quang khi Ngài khải hoàn vượt qua từ cõi chết.

Trong tim người hãy tôn vương Ngài; hãy để Ngài dẹp tan, những gì không thánh thiện, những gì là giả dối trong trái tim đó. Hãy hướng về Ngài, Đấng Cứu Độ của người, trong giờ phút bị cám dỗ; hãy để thánh ý Ngài bao phủ người trong ánh sáng và uy quyền.”